

Nr 4.

Af herr **Petersson, Lorentz**, *angående skrifvelse till Konungen med begäran om utfärdande af sådana bestämmelser för begagnande af eldvapen, att den allmänna säkerheten, särskildt på landsvägarna, icke må äfventyras.*

Den 21 sistlidne november begrofs i Leksand en person, som efter att på morgonen den 17 hafva rest ut från sitt hem i Vestanviks by för att hämta hö från en lada hittats död på vägen. Resultatet af den efter dödsfallet hållna polisundersökningen var att, såsom alla i saken hörda voro eniga om, mannen träffats af svindel eller slag och hufvudstupa fallit ned på den hårdt frusna marken och i fallet erhållit det dödande såret i hufvudet. Men kort efter begrafningen gafs anledning till ny undersökning, som ledde till att liket enligt Konungens befallningshafvandes föreskrift blef uppgräfdt och obduceradt, då i hjärnan hittades en kula af 26 mm. längd och 12 mm. tjocklek, hvarigenom blef konstateradt, att, såsom det heter i protokollet öfver den $\frac{3}{12}$ hållen obduktion, »hemmansägaren Ollas Anders Andersson från Vestanvik afidit till följd af skottskada i hufvudet». Detta hade, enligt hvad den fortsatta undersökningen gaf vid handen, så tillgått, att en person på morgonen den nämnda dagen varit ute på jakt, då vid aflossande på ungefär 80 meters afstånd af några skott på en rapphönsflock en kula återstudsat och i sin i ungefär 45 graders vinkel förändrade riktning gått i en båge ungefär 200 meter och träffat den på landsvägen åkande mannen. Vid jakten hade användts ett remingtongevär af 12,4 mm. kaliber; och den funna kulan bar märke af att ha stött mot ett hårdt föremål.

Denna tilldragelse, som i hela den bygd, där den timat, mycket upp-

rört sinnena, synes i och för sig*) utgöra ett tillräckligt vittnesbörd om det trängande behovet af förändrade eller nya lagbestämmelser, som kunna trygga den personliga säkerheten särskildt på de allmänna landsvägarna. Hvilka lagstadganden bäst kunde leda till målet dristar jag icke afgöra. Det synes emellertid med skäl kunna ifrågasättas, om icke vid jakt användande af kulor och egentligen för krigsbruk afsedda långskjutande gevär borde förbjudas, och om icke allt bruk af sådana gevär borde ställas under något slags kontroll.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får jag vördsamt anhålla,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t snarast möjligt utfärda sådana bestämmelser för rätt att idka jakt eller öfverhufvud för begagnande af eldvapen, att den allmänna säkerheten, särskildt på landsvägarna, icke må äfventyras.

Stockholm den 22 jan. 1910.

E. L. Petersson.

---

*) För öfrigt ha under den gångna hösten flera olyckstillbud af samma slag inträffat i samma trakt, hvarjämte ju de allmänna tidningarna alltemellanåt förtälja om liknande olyckor på olika håll inom landet.
